

Tänk vad vi har fått uppleva under detta konstiga och annorlunda år. Inte så mycket tillsamman i sällskapet tycker vi nog alla. Ingen körsång, inga träffar, inga utflykter, men man har ju fått uppleva hur fort samhället kan förändras och vi har fått helt andra sätt att leva och hålla kontakten med varandra. Vårt årsmöte blev ju helt digitalt, fungerade bra men inte fick vi höra sång och musik och ingen god mat och dryck blev det den här gången.

Nu är det snart midsommar, de flesta av oss har säkert fått sina vaccinationer och vi blickar fram emot att det skall bli "som vanligt" igen.

Ett litet bevis på att det går framåt är att kören haft en träff och sjungit tillsammans utomhus i Slottsparken. Mer om det kan du läsa och se här efter.



Quis loquetur potentias necesse sit esse

(Lär, enligt Google översatt, vara latin för "Att sjunga är nödvändigt")

Så alla förstår då vilket e n o r m t behov det var när vi samlades måndagen den 7 juni i Slottsparken för en sängträff. Med godkänt Coronaavstånd var det någonstans mellan 30 och 35 sångare, dragspelare och dirigent som tog parken i besittning.

Jan hade satt ihop en diger repertoar och vi tänkte; Herre je ... ska vi sjunga allt det där? Men tiden går fort när man är lycklig. Rätt som det var hade vi kommit till Calle Schewens vals.....

som vi ju brukar sluta med. Det var en sammanställning av musik som vi, lite ödmjukt, är bra på.

Så stämmorna satt som en s k smäck. Det blev mer att sjunga-för-att-det-är-så-himlaroligt än att traggla stämmor.

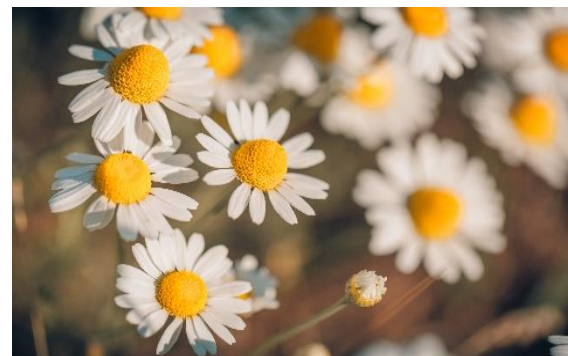
Programmet var sammansatt av körledaren Jan Ek, som ju har god känsla för vad kören kan. Jan stöttade även på gitarr. (Gitarr som Evert var noga med att det hette.)

På allmän uppmaning hade mer eller mindre välfyllda pick-nickkorgar medtagits. I sol som då och då slöjades av något lätt svalkande cirrusmoln avåts så medhavd "massäck" med vin i förekommande fall. Till denna stund spelade våra bägge accordeonister Torsten Nordstrand och Magnus Jonsson riktigt hederlig lunchmusik. En företeelse som inte hörs så ofta nu förtiden.

Med denna ljuva försmak av sjungandet ser vi verkligen fram emot när vi får komma igång på allvar!

Göran Eklund

Bilder från detta finns på nästa sida.





Glad Midsommar!



[Det här fotot](#) av Okänd författare licensieras enligt [CC BY-NC-ND](#)

LITE ATT LÄSA

i sommarvärmen

I åtta år fanns det ett museum på Liseberg i Göteborg som hette "Evert Taubes Värld". 2016 stängdes det på grund av låga besökssiffror. Allt det intressanta materialet packades ned och magasinerades. Ett antal sanna Taubevänner tyckte detta var riktigt dåligt. Allt detta material fick ju inte gå till spillo.

Således startade man en stiftelse 2020 (31/1, Everts dödsdag). Instiftare var Benny Andersson, Håkan Hellström, Sven-Bertil Taube och Björn Ulvaeus. Dessutom några deltagare som skall se till att stiftelsen klarar sig ekonomiskt. Mig veterligen har man inte direkt några projekt klara, men det är ju ytterst lovande att materialet har tagits om hand.

Kolla gärna på www.taubesvarld.se som är deras officiella hemsida samt gruppen "Evert Taube med vänner" på Facebook. Där måste du dock bli medlem.

För övrigt hittade jag på Dagens Nyheter (Efter tips från Taube sällskapet i Stockholm) en recension av Ulf Lundells senaste bok, Vardagar Nr. 5. Det är Martin Nyström som recenserar.

Bland annat (Lundell har mycket synpunkter) så säger han:

Mest utrymme ägnar han åt Håkan Hellström som han menar utmanar själva hantverket. Som "sätter en ära i att inte få ihop strofers takter med textens stavelser." Som "fultänjer" sista ordet, struntar i standardsvenskans accenter och som ger "själva fan" i konsten att rimma.

Jag kan väl förstå den här kritiken. Men också försvara Hellström med att det som gör Lundell "sjösjuk" är en medveten estetik. Att det är själva viljan att skapa ett glapp mellan text och musik, som gör Lundell just sjösjuk.

Lite senare citerar Martin Nyström Lundell:

"Tvi för vår tids populärmusik, sån skit. Inget hugger", utbrister Lundell i en av böckerna och leker med tanken på att tolka Evert Taube. "Calle Schewens vals" är världens kanske bästa låt.

Men det där har jag ju hört förut. Att Lundell lär ha sagt "Sverige byggdes inte av Internationalen. Det byggdes av Calle Schewens vals". Kul att höra att Lundell står fast vid sitt ord! Jag funderar också på Martin Nyströms "försvar" av Hellström.

Inte fäsen var våra föräldrar särskilt förtjusta i våran musik. (Gäller för ALLA

åldrar). Förmodligen kommer vi att få vänja oss vid diverse udda Taubetolkningar framöver, men det är ju också ett sätt att hålla liv i Everts verk.

Apropå Håkan Hellström så är han ju en stor Taube-fan. Han har givit konserter tillsammans med Sven-Bertil och nu är han alltså en av instiftarna till Taubes Värld. Han har dessutom skrivit ett litet vackert poem (Mig veterligen inte tonsatt):

*Det fanns små hål i den grå Göteborgs skyn
Och därbakom, där var skyn klarblå
Everts musik gjorde sådana där små hål,
Kikhål, ut till den större världen
Därute fanns äventyr, skeppsbrott,*

*och kärlekar
Romantiska misslyckanden och oändliga
möjligheter
Och jag tänkte att allting, eller åtminstone
någonting av det där väntade på mig
Vad vore livet annars, annat än en torftig
sörja av tidiga mornar,
Läxor, vattenpölar och våta skor. Jag
minns att jag önskade att
Allt det som Evert sjöng om skulle vara
sant*

*Att det inte var påhittat
Nu vet jag, precis som alla stora
berättelser och sagor som
Nått hela vägen in igen,*

**Det är alltid sant
Det har bara inte hänt än.**

Göran

Glad Midsommar!



[Det här fotot](#) av Okänd författare licensieras enligt [CC BY-NC-ND](#)